

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/137/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010958
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115010958.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a členov senátu JUDr. Dušana Krč - Šeberu a JUDr. Jozefa Janíka v trestnej veci proti odsúdenému C. D., nar. XX.XX.XXXX v J., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. októbra 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3Pp/77/2015 zo dňa 27.08.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného C. D.

z a m i e t a ,

pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením sp. zn. 3Pp/77/2015 zo dňa 27.08.2015 podľa § 415 ods.1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods.1, ods.2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného C. D. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn.: 3T/9/2014 zo dňa 23.04.2014 pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f), ods.3 písm. b) Tr. zákona, v trvaní 22 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po vyhlásení podal sťažnosť odsúdený. Sťažnosť bližšie nezdôvodnil.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na základe podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu vyplýva, že Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením zamietol návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, tak ako je vyššie uvedené.

Odsúdený v období od 02.03.2014 do 28.09.2014 vykonal trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn.: 0T/85/2013. Aktuálny trest začal vykonávať dňom 28.09.2014 a jeho koniec je určený na 31.01.2016. Následne má od 31.01.2016 do 31.03.2016 vykonávať trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn.: 1T/45/2014. Lehotu na podmiennečné prepustenie splnil 16.12.2014. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody je na požadovanej úrovni, i keď v minulosti sa vyskytovali nedostatky. Pokyny príslušníkov ZVJS rešpektuje, jeho správanie je v súlade s ústavným poriadkom. Dosiaľ nebol disciplinárne odmenený, ani potrestaný. Pracovné povinnosti si riadne plní. K trestnej činnosti zaujíma kritický postoj. Rezervy

sú v oblasti edukácie, v dodržiavaní zásad osobnej i kolektívnej hygieny a v dodržiavaní ustrojenia zovňajšku. Resocializačná prognóza je nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania z dôvodu nezamestnanosti a opakovane páchanej trestnej činnosti. V minulosti bol 17 krát súdne trestaný v priebehu rokov 2000 až 2014, vrátane aktuálneho odsúdenia, a to pre rôznorodú trestnú činnosť. V roku 2007 bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, avšak neosvedčil sa a bol mu nariadený výkon zvyšku trestu. Odsúdený preukazuje len čiastočne splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, pričom riaditeľ ústavu jeho podmiennečné prepustenie neodporúča.

Okresný súd Trenčín v napadnutom uznesení uviedol, že u odsúdeného je síce splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie, nie je však splnená podmienka materiálna v tej časti, v ktorej sa vyžaduje dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode. Poukázal pritom na hodnotenie ústavu, z ktorého vyplynulo, že resocializačná prognóza odsúdeného je nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania. Odsúdený má síce záujem zmeniť doterajší spôsob života, avšak ani predchádzajúce uložené tresty odňatia slobody ho zjavne neodradili od páchania ďalšej trestnej činnosti. V minulosti dokonca už bol podmiennečne prepustený, avšak neosvedčil sa. Riziko recidívy je preto podľa súdu prvého stupňa príliš vysoké. U odsúdeného preto zatiaľ neexistuje dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd potom konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď na verejnom zasadnutí žiadosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený nemá automaticky na podmiennečné prepustenie nárok. Zákon ponecháva súdu plne na úvahu, či pri zohľadnení a zhodnotení všetkých skutočností návrhu vyhovie alebo nie. Samozrejme podmienkou je, aby svoje rozhodnutie racionálne a zrozumiteľne zdôvodnil. Zmyslom podmiennečného prepustenia totiž nie je to, aby za dobré chovanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody bol odsúdený (páchateľ) automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby trestu, bez zreteľa na účel trestu. Podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Pozitívna prognóza budúceho chovania odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Táto prognóza musí vyplývať zo zhodnotenia chovania sa odsúdeného počas výkonu trestu a čiastočne i pred jeho výkonom (predchádzajúce odsúdenia). Význam má i zistenie, aké sociálne podmienky sú vytvorené pre odsúdeného po jeho prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

V danom prípade z písomného hodnotenia i z dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa na verejnom zasadnutí vyplýva, že odsúdený nezískal zatiaľ žiadnu odmenu. Jeho správanie síce v súčasnosti už je v súlade s ústavným poriadkom, v minulosti sa však vyskytovali nedostatky. Ciele programu zaobchádzania sa síce plnia, avšak nepreukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a prepustenie preto neodporúča ani riaditeľ ústavu. Možno skonštatovať, že ani predchádzajúce pobyty vo výkone trestu odňatia slobody na odsúdeného nemali zatiaľ dostatočný prevýchovný vplyv. Krajský súd musí poukázať na to, že je skutočne zarážajúce, že odsúdený bol v priebehu posledných rokov celkovo 17 krát súdne trestaný. Vo vzťahu k materiálnym podmienkam potrebným na podmiennečné prepustenie možno skonštatovať, že odsúdený ich neplní. Doterajším výkonom trestu odňatia slobody nepreukázal, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Riziko recidívy je u odsúdeného vysoké. Je objektívnou skutočnosťou, že osobnosť odsúdeného je kriminálne narušená. V nedávnej minulosti dokonca „dostal šancu“ a bol z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený. V skúšobnej dobe zlyhal a preto musel byť nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody. Uvedené chovanie odsúdeného skutočne a objektívne nedáva záruku, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd preto postupoval správne, keď žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, pre nespĺnenie materiálnej podmienky. Svoje rozhodnutie pritom náležite a fundovane zdôvodnil.

Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, že odsúdený aktuálne nespĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného nepovažoval za dôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.